

הבטאון לבית ולמשפחה

# בשער

רמת ויז'ניץ חיפה

כסלו תשע"ד | גליון מס' 2

4

הצלילים שלא  
נשמעו בוונה

10

לעבוד במטבח  
או להילחם בחזית?!

18

גושי פלסטיק  
נשרו מהגלימה



שוב אנחנו נפגשות, בשער של "בשערייך", והפעם - ניצבת מנורה בפתחנו. תגובות נלהבות רבות זרמו אלינו לאחר הופעתו של גליון "בשערייך" הראשון: נשות קהילתנו קיבלו בברכה את השערים הנפתחים לקראתן, והמשוב החם הגיע אף מקהילות נוספות, בארץ ומחוצה לה. "זה נפלא כל-כך, חשוב כל-כך" - הייתה תמציתם של הדברים, "אנא, עוד!"

הגיליון שבידיכן מהווה את ההיענות לבקשה הזו - וכך אנו כאן, פותחות שערים לאורם הגדול של ימי החנוכה, ומייחלות שהאור הזה יזריח לנו את כל הימים הבאים עלינו לטובה.



חנוכה הוא הנס שלנו. כן, שלך, ושלך, ושלי, וגם אם כל חג ומועד יום-טוב קשורים אלינו, הרי שבחנוכה יש מימד נוסף, מרגש ומאיר-עיניים.

בשידור לנשות אנ"ש, בחנוכה תשס"ה, האיר לנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בעניין זה: "הגמרא (שבת כג:) אומרת, שנשים חייבות בנר חנוכה, מכיוון שגם הן היו באותו הנס. ומסבירים המפרשים, שהנס נעשה על ידי אשה - בתו של יוחנן כהן גדול האכילה לראש האויבים גבינה כדי לשכרו, ולאחר שהשתכר חתכה ראשו. מטעם זה אף מובא בהלכה, שהנשים אינן עושות מלאכה בזמן שהנרות דולקים. מאמר חז"ל נוסף ישנו (סוטה לג), האומר שיוחנן כהן גדול שמע בת קול מקודש הקדשים שאמרה, שהילדים הקטנים ניצחו במלחמה עם היוונים. וביאור העניין בזה, שהיוונים לחמו ברוחניות - "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך", ונאבקו נגד הקמת דור-המשך של תינוקות של בית-רבן שיעסקו בתורה ובמצוות - ולכן, הילדים הקטנים ניצחו בהבל-פיהם.

תפקיד גידול הילדים מוטל על היידישע מאמע", ועל כן היא שותפה במלחמה למען הרוחניות - מלחמה הנמשכת עד עצם היום הזה. ודרך הלחימה שלה - הצבת דוגמה אישית בצניעות הלבוש והנהגות, שמירת הלשון, וכן ההקפדה והזהירות ממה שמכניסים הביתה, שח"ו לא ידבק מרוחות הרחוב."

אנחנו ניצבות בחזית. אנחנו מחרפות את נפשנו בהגנה על טוהרו של פך השמן הזך. אנחנו נאבקות מול רוחות זרות של חוכמה יוונית, שאין לה פרי. אנחנו נענות לקריאת "מי לה' אליי", על ידינו מתחולל נס הניצחון - ומרן אד"ש מבטיח לנו: "זכות זו תעמוד להן לא רק לעוה"ב, אלא אף בעולם הזה יזכו לרוב נחת - א יידישע נחת, שזו ההנאה הגדולה ביותר".



חנוכה הוא הנס שלנו! אז באנה נהיה שם לרגע, בירושלים של מעלה, ביום שבו ניצח האור את החושך, ושוב החשמונאים לבית-המקדש. הכל חרב, הרוס, מחולל; כל השמנים טמאים. איך תוצת כאן אש של קדושה? איך יאירו הנרות אל מול פני המנורה?

בספר התודעה (חודש כסלו, עמוד קצ"ד) מובא רעיון נפלא אודות נס החנוכה: "כתוב בספרים, שבכל מקום שבו נזכר השמן בתורה ובדברי חכמים לעניין הדלקת המנורה - רמז הוא לחכמת הלב ולמחשבה שבמוח. ובעת גלות יון, כשנכנסו היוונים להיכל, טימאו את כל השמנים - כלומר, פגמו בחכמה ובמחשבות הלב אצל רוב ישראל; כפי שאנו יודעים, שמלחמתם של היוונים הייתה מול רוחו ואמונתו של עם ישראל. וכשחזרו החשמונאים ונכנסו להיכל, לא מצאו אלא פך אחד של שמן טהור אשר היה חתום בטבעת הכהן הגדול - כלומר, עם כל מה שפגמו היוונים במחשבות הלב של ישראל קדושים, עדיין נותרה והאירה בליבותם מחשבה טהורה אחת, ניצוץ אחד של חכמת אמת, לידיע שהם קדושים. ומן המחשבה השמורה היחידה הזו קם והיה הנס: משמיים סייעו בידם ללבות את הניצוץ הזעיר הזה לאש תמיד. ולנס זה של טהרת הלב והנשמה, צריכים ישראל בכל הדורות".

3 **חומת אש**  
מדברי מרן פוסק הדור הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר שליט"א

5 **כן בקודש חזיתך**  
הרב פסח אליהו פאלק שליט"א - מחבר ספר "עוז והדר לבושה"

8 **סוד ההתמכרות**  
הרב משה בויאר שליט"א בשיחה מיוחדת ל"בשערייך"

13 **בחותרו של כהן גדול**  
פ. הירש

14 **שמן תורק שמך**  
ת. קוריץ

16 **מעשה אבות סימן לבנים**  
גב' ש. ליבוביץ - מנהלת ביה"ס "תורת אמך" רמת ויז'ניץ

18 **כלי פילים**  
ת. פרידמן

**יו"ל ע"י ה'ועד הרוחני'**  
**שע"י בד"ץ דק"ק סערט ויז'ניץ בארה"ק**

**לתגובות והארות:** מזכירות 'ועד הרוחני'  
רח' ברכת משה 33 רמת ויז'ניץ חיפה

**עריכה והפקה:** 052-7153682

**עיצוב ועימוד:** 'שחמט' 052-7153894

תמונת אד"ש באדיבות הר"ר אהרן ברוך ליבוביץ הי"ו

**ניתן לקבל את הבטאון בדוא"ל:**  
a0527116061@gmail.com

אמנם כן, גם סביבנו ניטש הקרב בכל עוז, והמלחמה - קשה וסוערת. ממש כבימים ההם, מנסים כוחות של טומאה ושל חושך לגבור ולשבור, לכבוש ולכתוש. ואנו מולם, נאבקות ללבבות את הגחלת ולהעביר את הלפיד הלאה, נושכות שפתיים ומסרבות להיכנע - שומרות מכל משמר על פך השמן הטהור, לבל ייטמא, לבל יחולל, לבל יישבר החותם המגן שעליו...

אנחנו חלשות ומעטות? אכן. הפך קטן ושמנו - רק טיפה? אולי. אבל המעט הזה, הטהור הצרוף הזה שנשמר בחירוף נפש, עוד יזרח ויאיר את חשכתנו. מעט מן האור ידחה הרבה מן החושך; והזכות הזו, שאנו כה עמלות להגן עליה, תהיה הזכות שבשלה ייעשו לנו ניסים ופורקן, גבורות ותשועות, נפלאות ונחמות - כבימים ההם כן, במהרה, בזמן הזה. אמן.



# חומת אש

מדבריו של נוטר פך השמן הטהור מרן פוסק הדור הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר שליט"א

## אש דת

"דור יתום", מגדירים את הדור שלנו. "דור עקבתא דמשיחא". אי אפשר להתווכח עם ההגדרות, כשההוכחות ניצבות מול העיניים, חותכות עד לכאב: התלאות והמכאובים, הצרות והחוליים, הנסיונות והקשיים - בגשם, ובעיקר ברוח. כן, אנחנו יודעים שבטרם עלות השחר, באותם רגעים שבהם עומד אור היום להניס את צללי הלילה - דווקא אז מתעבה העלטה, והחושך עמוק מתמיד. יודעים זאת; מרגישים זאת; מגששים באפילה ומייחלים לזריחה שתבוא.

אבל גם בחשכת הלילה הזה, לא מניח לנו אבא שבשמיים לאבד את דרכנו. ברחמי הגדולים, הוא שולח לנו את שליחיו הנאמנים כדי להאירה. בחסדיו העצומים, הוא הציב לפני דורנו עמוד אש יוקד ומאיר: את מרן פוסק הדור, עמוד ההוראה, מקים עולה של הלכה בארץ ובתפוצות, הגאון הגדול רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א, בעל מח"ס "שבט הלוי".

לא לנו הכלים והיכולת לתאר את גאונותו וצדקותו של קדוש ישראל זה, שכל בית ישראל נשען על פסיקתו וצוועד לאורן. שקידתו בתורה, ובקיאותו המופלאה בכל מכמני התורה, אינם ניתנים לתיאור כלשהו; רק זאת נדע: כי העטרה שנקשרה לראשו, תואר ההדר "פוסק הדור", לא בכדי ניתנה.

## כגחלי אש

מרן הגר"ש וואזנר שליט"א ידוע בחשיבתו המעמיקה והיסודית. כל פסיקה הניתנת על ידו - מחושבת ומבוררת; כל הוראה היוצאת מפיו - מדוקדקת בתכלית הדקדוק. סגנון דיבורו מדוד, איטי ושקול, מונה כל מילה ומילה ומניח לה להישמע רק לאחר ביטחון בנחיצותה ובאמיתותה.

אין כל פלא, איפוא, שכאשר הגאון האדיר הזה נזעק אודות נושא שנגע ללבו והכאיב לו עמוקות, וכאשר השתמש במילים חריפות ונוקבות כדי לתארו - הרי שאין עוד צורך לגייס הוכחות נוספות למידת החומרה שבדבר, ולעובדת היותו מסכן-חיים ממש.

והדבר הזה, הנושא שבשלו הזדעק הגר"ש וואזנר שליט"א ויצא מגדרו - פשוטו כמשמעו - כדי להתריע אודותיו, הוא מה שכולנו מכירים בשם: "פגעי הטכנולוגיה".

בכל מעמד, בכל כינוס, בכל דרשה - כמו בשבת שובה ובשבת הגדול - שב הגאון הגדול ומעורר, וזועק, ומתריע על הנגע הפושה והמאָפּל הלוה, ודבריו חוצבים ונוקבים. הוא מתייחס לנושא זה כאל הנושא הבוהר והצורב ביותר בדורנו, בקרב מחנה היראים לדבר ה'. "אם לא ייצאו נגד משחית זה", התבטא בכאב נורא, "תורה יראה וקדושה מה תהא עליהם!"

"אויב", "שונא", "רודף", "מסית ומדיח", "משחית", "מחריב" - את כל מילות התיאור הקשות והחמורות הללו אמר פוסק הדור על מלאך המוות הרוחני של דורנו, האינטרנט (הציטוטים נלקטו ממספר דרשות שנשא בעניין). כן, כך בדיוק תיאר אותו: "הוא השטן, הוא היצר הרע, הוא מלאך המוות!"

## אש זרה

ולא בכדי. ממעמדו וממקומו, המקום שאליו מתנקזות הקשות שבבעיות דורנו והמורכבות שבשאלותיו, רואה הגר"ש וואזנר שליט"א את מראות ההרס והחורבן, ועיניו כלות. הלב הגדול, הזך, נשבר מול הטרגדיות הפוקדות בית אחר בית, באותה חלקת אלוקים שהייתה כה שמורה עד לפני שנים אחדות.

בדרשה שנשא מרן בכינוס מחנכים (בחודש אדר תש"ע) אמר, שמנסיונו ובעקבות הקשר שיש לו עם בתי-דין בארץ ובחול - הוא יודע בבירור מוחלט, שהאינטרנט מחריב את בתי ישראל הכשרים, והוציא לתרבות רעה הרבה בחורים ובנות ישראל. באותה דרשה, התבטא מרן עוד ואמר, שהאינטרנט משנה את המשתמש בו - עד כדי הפיכתו לאחר לגמרי בפנימיותו. הוא סיפר במעמד ההוא את מה שסיפר לו איש עסקים חרדי מארצות-הברית, שהעסיק במשרדו אך ורק עובדים בני-תורה, אברכי כולל במקורם - שחדלו מלהיות כאלה לאחר שהציצו ונפגעו מהאינטרנט. לאחר תקופת שימוש ברשת הפרוצה, סיפר איש-העסקים, אותם אברכים-לשעבר הפכו להיות גם יראי-ה' לשעבר, ר"ל. הם השתנו לחלוטין והתדרדרו באופן מבהיל ממש, ישמרנו ה'.

"האינטרנט והפריצות מעכבים את ביאת משיח צדקנו!" קרא הגר"ש וואזנר שליט"א במר לבו, בדרשת שבת הגדול תשע"ב.

## אש אוכלת

ימי שנותינו בעולם הזה - קצובות. כולנו חיים עם הידיעה הזו, ועם הייעוד שלנו: לנצל כל רגע של חיים כדי לעשות את רצון קוננו, לצבור לנו עוד מצוות, עוד מעשים טובים ועוד זכויות שיעמדו לימינו בבוא היום. פסיעותינו בפרוזדור משתדלות להיות זהירות כל-כך, כדי שנזכה להגיע למקום של כבוד בטרקלין; בגן העדן העליון. ואחרי כל המאמצים הללו, נדרש מאיתנו עוד מאמץ אחד: לשמור על הרכוש שלנו. מן הראוי, אם כן, להפנים את דברי הגר"ש וואזנר שליט"א, בדרשתו בעשרת ימי-תשובה תשע"ג: "המשתמש באינטרנט", כך פוסק הדור בבהירות נוקבת, "אין לו חלק לעולם הבא!"

ולפעמים, אוכל החוטא את פרי מעשיו הקלוקלים כבר בעולם הזה. סיפור מצמרר התפרסם לאחרונה, אודות בחור שחלה, ל"ע, במחלה הנוראה, ונכנס אל הגר"ש וואזנר שליט"א, לבקש את ברכתו לרפואה שלימה. הגר"ש, בעיניו הצופיות והחודרות, ראה שהבחור החולה מחזיק ברשותו מכשיר שאינו כשר, ושאלו

האם כך הדבר. משהשיב הלה בחיוב, הפטיר הגאון משפט נורא: "הרי שלך לפניך!"...

## התרחקו כמאש

דרשתו המפורסמת ביותר בנושא זה של מרן פוסק הדור שליט"א, נאמרה בשידור ישיר למעמד הרבבות - כינוס "כלל ישראל" שנערך בארצות-הברית בראש-חודש סיוון תשע"ב. בדבריו אלה, תיקן מרן תקנות ברורות: אין להכניס למוסדות החינוך תלמידים שבמשפחתם משתמשים באינטרנט שאינו חסום כראוי, וחובה על כל בעל עסק, הנצרך לשימוש באינטרנט, לסננו כהלכה.

דורנו רדוף נסיונות מתעתעים, כבר אמרנו. חשוק מסביב, ובחושך - קשה כל כך לראות את הדרך הנכונה! אבל ה' מאיר אלינו את פניו גם כאן, גם עכשיו, ואין הוא בא בטרוניה עם בריותיו; הוא אינו מעמיד אותנו בנסיון בלתי-אפשרי. יש דרכים להתגונן, ופוסק דורנו - הגר"ש וואזנר שליט"א - גם מורה לנו אותן, מיישיר לפנינו הנתיב. נטה אוזן שומעת ולב קשוב לדבריהם המכוונים של מאורי-דורנו. לאורם נפסע ונלך קוממיות בדרך הישרה, הסלולה, המובילה בית א-ל.

## ולסיום, כך זה התחיל...

נערה צעירה הייתה בוינה של פעם: כשרונית, מוזיקלית מאוד ובעלת קול ערב במיוחד. ביום מן הימים, הציעו לה, לאותה נערה, להופיע בשירה על במתו היוקרתי והנודעת של בית-האופרה הוינאי, ולזכות בכל מה שלב צעיר עשוי לשאוף אליו: עושר ואושר, פרסום ותהילה. כשהגיעה הנערה להוריה עם הבשורה ה"משמחת", הם - כצפוי - נחרדו עד עמקי נשמתם. בידעו עד כמה עצומה היא מידת המסירות הנדרשת לזיתור אשר כזה, פנה אבי-הנערה אל רבו, והבת - עמו. ושם, זכתה הנערה להבטחה מפעמת-לב: אם תוותר על התפקיד הנחשק, הבטיח לה הצדיק, תזכה בבן גדול בתורה.

והיא ויתרה. הלכה אחרי שירת נשמתה הטהורה, הדפה את הקולות הזרים והשמיעה לעולם כולו את צליליה הגבוהים-מכל-גבוה של מסירות הנפש היהודית. וה' שמע את דממתה, והעניק לה את היקרה שבמתנות: בבוא הזמן, התקיימה הבטחתו של הצדיק - והיא זכתה בבן, שקול תורתו מהדהד למרחקים.



את דבריו של הבן הזה קראתן עד כה. הבן הזה, של הנערה הגיבורה מוינה, הוא מרן הגר"ש וואזנר שליט"א.

הרב פסח אליהו פאלק שליט"א - מחבר ספר "עוז והדר לבושה"

# כן בקודש חזיתין

## מאמר חיזוק והתעוררות בשגב קדושת הראיה

אין ספק, כי ההידרדרות במצב הצניעות בדורנו הינה תוצאה ישירה מהצפה תמידית של פרסום הניתן לפריצות למיניה. אנשים בעולם הרחב נחשפים לצורת חיים מוטעית זו, מקריאה בעתונים, המביאים סיפורי פריצות נוראיים, בתאור מפורט ובלווי תמונות. מעבר לכך, אפילו אנו, החרדים לדבר ה', בפוסענו לתומינו ברחוב (מחוץ לאזורים החדידים) - יהא זה בקיץ או בחורף - לא נוכל שלא להיתקל במראות מזעזעים של לבוש שחף והתנהגות פרוצה לסוגיה. לדאבון לב, ניתן לקרוא על דורנו את הפסוק "ומלאה הארץ זמה" (ויקרא יט, ט) - (ראה יבמות לז ע"ב, כי "הארץ" אין פרושה רק ארץ ישראל בלבד).

אדם ברמה מוסרית גבוהה, אשר נתקל בהתנהגות בלתי-הולמת, ומראה עיניו אכן מעורר בו תיעוב וסלידה אמיתיים - גם הוא מושפע לרעה. "כח הראיה" הוא כח חזק, המותיר את רישומו, אף על פי שהאדם יודע כי מדובר במעשה רע, והוא מתעבו בכל לב. בספר דברים (טז, טז) מזהיר הקב"ה את עם ישראל שלא יושפעו ממראות העבודה-זרה בהם ייתקלו בארץ ישראל: "ותראו את שיקוציהם ואת גלוליהם וגו'" ומזהירים לא להמשך אחריהם ולעובדם. לכאורה, צריך הדבר ביאור: אנשים המתייחסים לעבודה זרה כאל מעשה משוקץ ומתועב, עלולים להימשך אחריה ונמצאים בסכנה שמא יגררו לעובדה!?

הרב מבריסק, הגאון רבי יצחק זאב סולובייצ'יק זצ"ל, מסביר כי הדבר מובן בהחלט, אם מבינים את עוצם כוחה של הראיה: יכול אדם לראות משהו המעורר בו גועל ודחיה, ועם כל זאת להיות כה מושפע ממנו, עד שלבסוף ימשך אליו.

בעוד הגברים מודעים על פי רוב לאיסור הקיים בראיית מראות פריצות כגון אלו שהוזכרו לעיל, טועות בנות ונשים רבות לחשוב כי אין כל רע אם הן תתבוננה בהם. דבר זה רחוק מאוד מן האמת,

שכן כל אחד, ללא יוצא מן הכלל, מושפע מפריצות. לאמיתו של דבר, האיסור "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" תקף לגבי נשים וגברים כאחד (ספר החינוך, מצוה שפ"ז).

מרן פוסק הדור הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר שליט"א, דרש בבני ברק בי"ג אדר תשנ"ג, ואמר: "אנשים טועים טעות גורלית. יש הטועים לחשוב כי רק לגברים אסור להביט בתמונות לא צנועות, בסרטים ובספרים שיש בהם פריצות. אך האמת היא שהאיסור של "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" חל על גברים ונשים כאחד. איסור זה תקף תמיד. נשים אינן מבינות מה גודל הנזק שהן גורמות לעצמן ולמשפחתן, כשהן קוראות בספרים אסורים וצופות בסרטים אסורים".

הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל כותב דברים זהים בספרו "שו"ת אגרות משה" (א, טז). הוא כותב כי אסור לנשים ולבנות לראות מראות חמורים של פריצות, כגון התנהגות פרוצה או תמונות של פריצות בעתונות או בסרטים. הוא מסביר בתשובתו כי דברים אלו מעוררים מחשבות לא טהורות האסורות הן על גברים והן על נשים, וכיון שכך אין מקום להבחין בין גברים לנשים בנושא זה. את אותם הדברים כותב הסטייפלר זצ"ל, בכרוז שהוציא (מופיע בספר "קריינא דאגרתא" א, קיז).



פריצות היא דבר מדבק ביותר, בדומה לטומאה המטמאת את כל הבא אתה במגע. זהו חלק מהכלל שלימדוני חז"ל: "עבירה גוררת עבירה" (אבות ד, ב). אף אחד אינו יכול לחשוב שהוא מחוסן מהשפעת מראות פריצות. חז"ל למדונו: "אל תאמין בעצמך עד יום מותך" (אבות ב, ד) - אל תהיו כל-כך בטוחים בעצמכם, אל תעריכו מדי את חוסנכם הרוחני. לעולם אין להמעיט מכוחה ההרסני של ראיית הרע. אפילו דוד המלך, מענקי הרוח ומקדושי עליון, התחנן אל ה' "העבר עיני מראות שווא" (תהילים קיט, לז).

החזון איש נשאל פעם על-ידי מאן דהוא האם מותר לו להצטרף כשותף לבית קולנוע, כאשר ידוע לו בוודאות שהמקום לא ייפתח בשבת. החזון איש השיב בהשתוממות: "ועקירת שלושה עשר עיקרי האמונה - מהם לא אכפת לך?!". היה ברור לחזון איש, כי צפייה במראות של פריצות הורסת באדם לא רק את הקדושה שבו, אלא אף את אמונתו הבסיסית בהשי"ת, בדברי התורה הקדושה, בשכר ועונש, ובכל שאר עיקרי האמונה (הגאון רבי מאיר גריינמן שליט"א בספרו "דינים והנהגות ממרן החזו"א" ט, כ).



ראיית מראות טומאה אינה גורמת רק להתעוררות הדחפים הבהמיים הרדומים באדם. הנזק הבא מראיית פריצות מתפשט הרבה מעבר לגבולות ההשפעה המובנים בדרך כלל. היינו חושבים כי אדם הרואה מראה טמא - אך לא מתעורר בו כל יצר רע למראהו - לא הושפע כלל מהמראה, והוא נשאר בטהרתו בדיוק כפי שהיה קודם לכן. אך האמת - לא כך הדבר. כל אחד באשר הוא, מושפע וניזוק מן המראות אותם הוא רואה, גם כאשר אין לו כל ענין בהם. כאשר אדם רואה טומאה, נוצר למעשה קשר ישיר בינו לבין הטומאה (קשר הדומה למגע), וכפי שידוע לנו, כאשר טהור נוגע בטמא, הוא נטמא, גם כאשר המגע נגרם בשוגג. [עם כל זאת, טומאה ממשית אינה עוברת בראייה בלבד, משום שמגע עין אינו מוחשי].

היות ועל פי התורה, הראייה הינה סוג של "מגע", אדם סופג באופן ממשי מרוחו ומהשפעתו של האדם עליו הוא מתבונן (ראה "תורת חיים" ערובין יג ע"ב).

חז"ל אומרים: "אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע" (מגילה כח ע"א). לעומת זאת, אומר הפסוק: "והיו עיניך רואות את מוריק" (ישעיה ל, כ). מאחר שהסתכלות מכוונת גורמת לאדם לספוג מרוחה של הדמות בה הוא מתבונן, עליו להימנע מהבטה מכוונת על הרשע. ברוח זו, יש להתאמץ במיוחד להתבונן בצדיקים, כדי שמשוהו מקדושתם יעבור אל האדם. הואיל והראייה היא סוג של מגע גופני בין בני-אדם, יכול האדם אף "להעניק מעצמו" ולהשפיע בצורה חיובית על האדם בו הוא מתבונן. בהקשר זה, הלא ידועים לנו הכוחות העצומים שיש ב"עין טובה" ו"עין הרע".

בהסתמך על כוח "הלקיחה והנתינה שבראייה", ביקש משה רבינו לכל הפחות 'לראות' את ארץ ישראל. כך יוכל לספוג לתוכו חלק מקדושת הארץ (רש"י, דברים לב, נב ד"ה ושמה, וכלי יקר דברים ג, כה), או להיפך - להשפיע על ארץ ישראל ולהעניק לה מקדושתו הגדולה (ספורנו, דברים לב, מט ובראשית מה, י). בקיצור, כוח הראייה כה עצום, עד שהסתכלות בעצם כלשהו יכולה לטול ממנו באופן משמעותי, או לחילופין להעניק לו במידה רבה.

כאשר נבין מושג זה, נתחיל לקלוט את עוצמת ההשפעה שיש לראיית דרכי לבוש והתנהגויות פרוצות, הן על גברים והן על נשים, ואף נבין מדוע עלינו להתאמץ בכל כוחינו כדי להתרחק

מהן. כאמור, לא רק היצר הרע הרדום באדם מתעורר ממראות אלו, אלא האדם סופג לתוכו חלק מן הטומאה הנובעת מן הדמות הלבושה שלא בצניעות, פשוטו כמשמעו.



אפשר להתקדם עם הרעיון הגדול שהוסבר לעיל, צעד נוסף: עמידה מול מראה טמא מטמאת את האדם, אפילו כאשר הוא אינו מביט בו ממש (ודאי שההבטה מוסיפה להשפעה באופן משמעותי). אמת מופלאה זו כתובה בדברי האלשיך הקדוש: לאחר שיצא נח מן התיבה אומר הפסוק: "ויטע כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה... ויקח שם ויפת את השמלה... וילכו אחורנית ויכסו את ערוות אביהם... וערות אביהם לא ראו...". מקשה האלשיך הקדוש: מדוע נקטו בדרך זו, והרי יכלו למעוד בקלות? פשוט יותר היה לצעוד קדימה בעיניים עצומות?

ומשיב האלשיך, כי שם ויפת לא רצו לעמוד "פנים אל פנים" מול מראה טמא זה, משום שהמראה היה מטמא אותם - גם כאשר עיניהם עצומות והם לא רואים דבר. ממשיך האלשיך להסביר כי פניו של אדם הם צלם האלוקים שבו, וכאשר פניו עומדות כנגד טומאה, הן סופגות לתוכן חלק ממנה. הדבר משפיע על האדם באופן שלילי, גם אם לא הביט בטומאה בעיניו ("תורת משה", האלשיך, נח ט, כג). אם נשית לבנו לדברים מופלאים אלו, ונחשוב עד כמה, לצערנו, נאלצות פנינו לבוא במגע עם הפריצות, נבין כי אין כל פלא שיש צורך כה דחוף בחיזוק הצניעות בדורנו! מן הראוי שמילותיו הקדושות של האלשיך יעוררו גברים ונשים כאחד, להתרחק ככל האפשר מרחובות בהם משתוללת וגועשת הפריצות, גם כאשר נזהרים לא להביט בכוונה בפריצות הנמצאת שם.

המעשה הבא אירע עם המשגיח מפוניבז', הגאון הצדיק רבי יחזקאל לוונשטיין זצ"ל. המשגיח נסע במכונית עם תלמידו, הרב הגאון רבי שלמה ברוודה זצ"ל, כאשר לפתע הבחין הרב ברוודה כיצד המשגיח מכופף את ראשו למטה, כאילו הוא חושש להפגע מדבר-מה המושלך לעברו. כשנשאל המשגיח לסיבת הדבר, השיב כי מכוניתם נעצרה בדיוק ליד בית קולנוע. האיזור כולו היה מואר באורות שבקעו מבית הקולנוע, והאור חדר אף למכוניתם. הוא התכופף כדי למנוע מן האור להאיר על פניו. הוסיף המשגיח ואמר, "אין לנו מושג כמה נזק רוחני נגרם לרוחניות שלנו על-ידי מגע אפילו עם האור הבוקע ממקום המיועד לפריצות!" כדי למנוע מגע זה, התכופף - ולא הסתפק בעצימת עיניים בלבד, שהיא פעולה קלה למדי ("קדושת החיים", עמ' 436). ברור ממעשה זה, כי המשגיח ידע שאם אדם עומד מול טומאה, הוא יוצר קשר איתה, גם כאשר אינו מביט בה ממש, כמובא בדברי האלשיך הקדוש האמורים לעיל.



כאשר נבין נקודות אלו, נתחיל להעריך את הצורך לחנך מגיל צעיר את הבנים כמו גם את הבנות, שאנו כיהודים צריכים להקיף עצמנו בטהרה, ובטהרה בלבד. עלינו לגונן על ילדינו, עד כמה

שהדבר אפשרי, מפני המגע הקל ביותר עם כל סוגי הפריצות למיניהם. ככלות הכל, האם לא היה רצונו של השי"ת שאנו היהודים נתגורר בארץ ישראל, בחברת שומרי תורה ומצוות בלבד? אם, בשוגג, נחשפו הילדים למראות שאסור היה להם לראות, מוטלת חובה על ההורים להביע את סלידתם ממעשים אלו, ולתת ביטוי הולם לרגשות הזוועה המתעוררים בם בגינם.



זמן קצר לאחר שהוקם המושב החרדי קוממיות, הביע החזון איש זצ"ל את פליאתו באוזני רבה של קוממיות, הגאון רבי בנימין מנדלסון זצ"ל, על כך שחמש-עשרה משפחות עברו יחד אתו מכפר אתא - מקום שוקק חיים ובעל אפשרויות תעסוקה - להתגורר בקוממיות, שהיתה באותה תקופה מקום שומם ולא מיושב, ובמידה מסוימת לא יציב מבחינה ביטחונית. השיב לכך הרב מנדלסון: "חז"ל אומרים כי אדם ההולך ללא צורך ברחוב בו נראים מראות פריצות, נקרא רשע. גם אם התכוון לפסוע בעיניים עצומות, יקרא כך, משום שיכול היה ללכת בדרך שונה, בו לא יעמוד בפני נסיונות כאלו (רשב"ם, בבא בתרא נז ע"ב). הוא רשע, משום שהוא מכניס עצמו למצב כזה בו הוא עלול, ברגע של חולשה, לחטוא בנקל. כולנו נמצאים במצב כזה. מאחר שבקוממיות אין פריצות, בעוד שבמקומות אחרים הבעיה נפוצה, חשנו חובה לעצמנו לעבור להתגורר בקוממיות". החזון איש שמח מאוד לשמע התשובה. פניו אורו למשמע הדברים המוכיחים כי גם בזמננו יש אנשים יראי שמים ואיתנים ברוחם המסוגלים לנהוג כך (סופר על ידי בנו, הרב מנחם מנדל מנדלסון זצ"ל, רבה של קוממיות - ספר קדושת עיניים טז, לג, ו'פאר הדור" ג, 306).

בשנותיו הראשונות של הישוב, לא היו כבישים סלולים בקוממיות, והשבילים מלאו בוץ ורפש. בשל כך, מלאו נעליהם של ההולכים בחוצות היישוב בבוץ. מששאלו המבקרים את רבה של קוממיות: "כיצד יכול הרב להתגורר במקום בו נעליו מיטנפות כל אימת שהוא יוצא לרחוב?" השיב להם: "אנו מעדיפים להיאבק בנעליים מלאות בוץ בקוממיות, מאשר לסבול מ'עיניים מלאות בוץ', כפי שקורה בקלות רבה בערים הגדולות" (שם).



הנביא (מלאכי א, ב) אומר אודות יחסו המיוחד של השי"ת ליעקב: "אהבתי אתכם אמר ה', ואמרתם במה אהבתנו, הלא אח עשו ליעקב נאם ה', ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי". "אהבתי אתכם" אומר ה'. לשאלתכם: 'למה אהבתנו וכי לא חטאנו?' באה התשובה: "הלא אח עשו ליעקב", יעקב היה יכול בקלות רבה להיות מושפע מדרכו של עשו. אולם, הוא הרחיק עצמו מעשו ועל ידי כך שמר על טהרתו. לכן מסיים הפסוק: "ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי", יעקב, למרות היותו חשוף להשפעה שלילית ביותר, משתדל לחיות חיי קדושה וטהרה, ובשל כך אני אהבו. אלו הם דברי הנביא, ולנו לא נותר אלא לשמור על זכותנו, להיות ראויים לאהבתו של השי"ת!

[המאמר מתוך הספר 'עוז והדר לבושה']

# סוד ההתמכרות

מתי קיים ריכוז הקדושה הגדול ביותר? מהו כח הדופמין? ומי הם בעלי הנשמות הגבוהות?

הרב משה בויאר שליט"א  
בשיחה מיוחדת ל'בשערייך'

| יריעה מרתקת ומאלפת |

להשיג את הרב בויאר אינו דבר של מה בכך, שמו ההולך לפניו כאומן הכרת רבדי נפש האדם מביא אותו למסירת הרצאות בכל רחבי הארץ הסוחפות אליהן קהל מאזינים עצום מכל גווי הקשת.

כאחד שעסק שנים רבות במסגרת חינוך לתלמידים מתמודדים ביקשנו לשמוע ולהחכים מנסיונו העשיר ומידיעותיו הנרחבות בנושא פגעי הטכנולוגיה, ואכן הקדיש לנו הרב בויאר מזמנו היקר שעה ארוכה בה הגדיר את בעיית האינטרנט, השפעתה, והדרך להיחלץ ממנה בצורה סוחפת ומרתקת כפי שעניינך תחזינה מישרים בכתבה שלפניך.

## הכח העומד מאחורי האינטרנט

פותח הרב בויאר את שיחתו המאלפת: עם ישראל מאז היווסדו, לכל אורך שנות ההיסטוריה ועד ביאת המשיח, מתמודד עם כח הנקרא "עמלק", כח שעליו אמרו חז"ל שלא יתבטל מהעולם עד שתהא הגאולה השלימה, וכדבריהם: "אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק".

דבר פלא מוצאים אנו בצורת מלחמת עמלק בעם ישראל, והוא שרק כשעם ישראל היה בדרכו לארץ ישראל, דוקא אז בא עמלק להילחם בו, בפעם הראשונה היה זה כאשר יעקב אבינו ע"ה היה בדרכו לארץ ישראל כשחזר מלבן לאחר עשרים שנה שעבד אצלו, או אז הגיע עשו וארבע מאות איש עמו, והשאלה קמה וניצבת, היכן היה עשו עד עתה? מדוע לא הגיע כשיעקב היה אצל לבן?

אותו דבר מוצאים אנו לאחר שעם ישראל יצא ממצרים לעבר ארץ ישראל לבנות את בית המקדש, פתאום "ויבא עמלק" - מה קרה דוקא עכשיו? היכן היה כל המאיתיים ועשר שנים שעם ישראל היה במצרים?

פעם נוספת מוצאים אנו דבר זה בזמן שישראל ירדו לגלות של שבעים שנה בבבל לאחר חורבן הבית הראשון, ששנה אחת לפני סיום הגלות שבו אמורים היו לעלות לארץ ישראל ולבנות את בית הבחירה ככתחילה הגיע המן הרשע שרצה להשמיד להרוג ולאבד, ושוב מתעוררת התמיהה מדוע דוקא בשנה זו?

בעוד מאורע רואים אנו דבר פלא זה, לאחר שעברו אלף שמונה מאות שבעים וחמש שנה לאחר חורבן הבית השני, כשעם ישראל מתעורר לכונן עפרה של ארץ הקודש, הגיעו צאצאי עמלק - הנאצים הארורים ימ"ש, שעליהם אמר רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל: "מקובלני מהמהרי"ל דיסקין בשם הגאון שהאומה הגרמנית מזרע עמלק מוצאה", והכחידו את אותם ששה מיליון

קדושים במיתות משונות ואכזריות, כשלאחר מכן החלה העליה הגדולה לארץ הקודש. והדבר אומר דרשני.

אכן ביאור הענין הוא, שכידוע האדם מורכב מגוף ונשמה שהם שני ניגודים מוחלטים זה לזה. עם ישראל הוא בבחינת נשמה ועמלק הוא בבחינת גוף, בכדור הארץ יש גם כן גוף ונשמה, ארץ ישראל היא נשמת העולם, והעולם כולו הוא רק בבחינת גוף, וכן בארץ ישראל עצמה, בית המקדש הוא בבחינת נשמה ושאר ארץ הקודש היא בבחינת גוף. לכן בזמן שעם ישראל נמצא בארץ ישראל ובית המקדש קיים הדבר מהוה ריכוז עצום של כח הקדושה, של כח הנשמה, ומכח עצום זה - עמלק מפחד! ולכן כל עוד שעם ישראל אינו בארץ הקודש אין לעמלק ענין לבוא ולהילחם, אבל כשעם ישראל בדרכו לארץ ישראל אז מתעורר כח עמלק ובא להילחם.

זה גם ההסבר מדוע עשו הגיע להילחם ביעקב כשיעקב היה בדרכו לארץ ישראל, וכן כשעם ישראל יצאו ממצרים בדרכם לארץ הקודש לבנות את בית המקדש וכן בהמן שהגיע בסוף גלות בבל לקראת בניית בית המקדש השני, וכן הנאצים שהגיעו בגלל שעם ישראל התעתד לעלות לארץ הקודש לקראת הגאולה העתידה במהרה.

וכעת לענייננו:

בפסוקי מחיית עמלק מצאנו שהקב"ה ימחה אותו ככתוב: (שמות יז, יד) "כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק", מאידך מצאנו שחובת מחיית עמלק בידינו היא, ככתוב: (דברים כה, ט) "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים", וביאור הענין הוא שבזמן שעם ישראל לא היה בארץ ישראל ועמלק בא בגלוי להילחם בו אז אומר הקב"ה שהוא ימחה אותו, אבל כשאנחנו בארץ ישראל לקראת הגאולה וריכוז הקדושה עצום עד למאד, אנו בעצמנו צריכים להילחם.

לאחר מלחמת העולם הראשונה אמר החפץ חיים זיע"א שבעוד עשרים וחמש שנה תפרוץ מלחמה שהמלחמה הראשונה תהיה משחק ילדים לעומתה, ולאחמ"כ תהיה מלחמת עולם שלישית שמלחמת העולם השנייה תהיה משחק ילדים לעומתה.

את הנ"ל אמר המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל בפני תלמידיו כשביניהם היה המגיד מישרים רבי שלום שבדרון זצ"ל, וכשסיפר זאת המשגיח פרץ ר' שלום ואמר: רבי! למה לומר כאלו מילים? למה להפחיד אנשים?

ענה לו ר' יחזקאל, אינך מבין למה התכוון החפץ חיים, מילותיו החרירות של החפץ חיים לגבי מלחמת העולם השלישית לא נאמרו כלל וכלל על מלחמה עם מטוסים וטנקים, הוא התכוון למלחמה שתהיה ברוחניות, מלחמה עצומה של כח הקדושה והסטרא אחרא!



וכעת נמצאים אנו בעיצומה של מלחמה שאליה התכוון ה'חפץ חיים'. מלחמת האינטרנט המשתוללת במלוא עוזה, נשמות קדושות וטהורות נשרפות ונטבחות בתאי הגזים של האינטרנט באכזריות נוראה, בעבר תאי הגזים שרפו גופות וכעת הם שורפים נשמות אבל ההבדל המחריד הוא... שרק בעבר הם נשרפו על קידוש ה'!

האינטרנט שורף ומכלה כל חלקה טובה, וכפי שאמר מרן פוסק הדור בעל שבט הלוי שליט"א על הנופלים באינטרנט: "כל באיה לא ישובון!", אותו כח שעמד מאחורי הצוררים הנאצים שהתאכזרו והשמידו את המשפחות של הורינו וזקנינו, אותו כח עומד מאחורי מלתעות הרשע של האינטרנט! והכח הזה הוא כוחו של עמלק הנלחם בעמנו מאז היווסדו.

ובמצב נורא זה, אומר הקב"ה לכל אחד ואחד מאתנו, אל תתקרב לזה, זה אש שורפת, אנשים נשחטים ונטבחים שם, כל באיה לא ישובון!, תפקידך כעת הוא "תמחה את זכר עמלק", במלחמה זו אנו בעצמינו צריכים להילחם בו ולמחות אותו מעל פני האדמה, וע"י כך נזכה להיות מוכנים לקראת ביאת המשיח וכפי שאמר הרמ"ק, "אל יעלה בדעתך שטובל ושרץ בידו יראה פני משיח".

### השפעת האינטרנט

ממשיך הרב בויאר בשיחתו המרתקת: כשאנו מתבוננים במצב המתרחש בעולם, צפה ועולה לנו תמיהה עצומה, איך יתכן שאנשים בעלי רמות אינטליגנציות השומרים על חוקי מוסר נסחפו והתמכרו לאינטרנט באופן מבהיל עד כדי פירוק משפחתם? איך יתכן ששכלם הבריא לא עצר ומנע בעדם את ההתמכרות לאינטרנט?

אלא הענין יבואר על ידי שנעמיק אל סוד ההתמכרות שלמעשה השפעתה מתחלקת לשני חלקים. א) השפעה רוחנית, ב) השפעה גשמית. ועתה נבאר את כח ההשפעה הרוחנית.

סוד ההתמכרות מקורו בתורה בפרשת חטא עץ הדעת, גם שם עולה התמיהה איך יתכן שאדם הראשון שהקב"ה ציווהו

"ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות" (בראשית ב, יז) עבר על ציוויו של הקב"ה, הרי אדם הראשון ידע שכמו שהקב"ה נתן לו חיים כך גם יכול לקחת לו אותם.

אלא הדבר יתבאר ע"פ הראשונים דלהלן. לאדם יש כוחות שעמם הוא מנהל את חייו, הכח הראשון הוא כח הרגש הנמצא בגוף, מעליו יש את השכל הנמצא במוח, מעליו יש את כח הרצון, מעליו יש את כח העונג ומעליו יש את כח האין.

אין
עונג
רצון
שכל - דמיון
רגש
גוף

וכעת נבארם: כשהנחש בא להחטיא את חוה לאכול מעץ הדעת, הכח השכלי שבמוח אמר לה שאסור, ובכדי שחוה כן תרצה לאכול היה צריך הנחש לגבור על כח השכל ע"י כח הרצון. כח הרצון חזק מהשכל האנושי כמו סוס ועגלה שכשאדם רוצה משהו לא טוב השכל יעזור לו איך להגיע לרצונו. והוא מופעל ע"י כח העונג משום שאדם רוצה ומתאוה למה שהוא נהנה ומתענג, אבל חוה שהיתה כעת בגן עדן והיתה במצב של 'להתענג על ד" א"כ כח הענג שבה לא התנגד לכח השכל שאסר עליה לאכול מעץ הדעת.

מה עשה הנחש הערמומי? הוא הפעיל את כח הדמיון שהוא כח בעל עצמות אדירות - כח שעושה מדברים גדולים, קטנים, ומדברים קטנים, גדולים ואמר לחוה אם תאכלי מעץ הדעת יהיה לך תענוג גדול יותר! או אז הפעיל כח העונג את כח הרצון ואז

## האדם יכול לבצע פעולה אפילו שאינו נהנה ממנה, משום שכח הרצון גובר עליו גם כשההנאה שהיתה לו בתחילה נמוגה...

גבר היצר על השכל, וכך הצליח הנחש להחטיא את חוה כי ברגע שחוה התאותה ורצתה לאכול מעץ הדעת כי כח הדמיון גרם לה לחשוב שאם תאכל מעץ הדעת יהיה לה עונג גדול יותר, זה גבר על כל הנתונים שבמוח שהורו לה שאסור לאכול מעץ הדעת, ואז היה לה התעוררות המערכת הרגשית וכך החטיאה את אדם הראשון בחטא עץ הדעת.

הכלל אומר שממה שאדם מתענג אותו הוא רוצה, ומה שהוא רוצה, השכל יתרגם את הרצון למעשה, ואח"כ לרגש ואח"כ לפעולה.

על הפסוק "רק אין יראת אלוקים... והרגוני" (בראשית כ, יא) מסביר המלבי"ם שברגע שאדם התאוה תאוה, חוקי המוסר לא יעצרו בעדו, משום שהרגש עושה את מה שהוא רוצה וזה גובר על כח השכל.

לאחר שהיצר הרע השתלט על כח הרצון שבאדם, הוא מבטל את אותו תענוג ותאוה, שהרי תענוגות אלו הם שקריים, בלון נפוח ועורבא פרת, והאדם מבצע את הפעולה אפילו שהוא לא נהנה ממנה! כלומר, שהאדם יכול לבצע פעולה אפילו שאינו נהנה ממנה משום שכח הרצון גובר עליו גם כשההנאה שהיתה לו בתחילה נמוגה. הוא רודף אחרי אותה הנאה שנעלמה כמו רעב כי הוא מרגיש חסר שצריך למלאות אותו, וזה נקרא התמכרות!

כשכח העונג עדין מורגש אצל האדם הוא רק "כבהמות נדמו" אולם לאחר מכן הוא רודף ללא יכולת בחירה אחרי ההנאה שאיננה ואז הוא "כבהמה ממש" (בשם ה"בית הלוי").

זה הסיבה של אותם בעלי חוקי מוסר שניהלו כביכול אורח חיים תיקני ולאחר שנצודו ברשת האינטרנט התמכרו ללא שום מעצור וגבול אפילו שהם לא נהנים מכך, אלא הם נשאבים כביכול לדחפים פנימיים ללא יכולת שליטה עצמית.

עתה נבאר כח ההשפעה הגשמית של ההתמכרות: במוח האדם קיימות בלוטות המפקדות על גוף האדם והם שולטות על המערכת הרגשית שלו, ולכן רואים אנו שכאשר אדם מتركז בדבר מסויים הוא אינו מרגיש, וכאשר אדם מתרגש הוא אינו מרוכז.

כאשר אדם עובר חוויה רגשית, הבלוטות מפרישות חומר הנקרא "דופמין", שהוא מעין כח אנרגי שנותן לאדם את ההרגשה של החוויה, והוא עובר בכל גוף האדם עד למוח.

הפרשות אלו הן שורש בעיית ה"היפר" שקיים אצלו עודף דופמין, וזה נקרא בעיות A.D.-ו H.D, וכאשר יש חסר של דופמין במוח קיימות בעיות "הפרעות קשב וריכוז" וזה נקרא בעיית A.D.B.

לכן כאשר מתעוררת באדם תאוה והוא נמצא בסערה רגשית עצומה הבאה בעקבות ההנאה, כמות הדופמין המופרשת היא לאין ערוך ולאין שיעור, ולכן כאשר הדופמין מגיע למוח הוא סותם את תאי המוח, ובזמן שתאי המוח נסתמים בעקבות הדופמין מרגיש האדם חסר עצום והוא מסוגל לעשות את השטויות הגדולות ביותר בכדי להגיע לתחושת ההנאה שהרגיש קודם, ואז הוא נהפך לבהמה ממש הרודפת אחר הנאותיה ללא יכולת בחירה.

### הדרך להיחלץ

כפי שביארנו לעיל התמכרות האדם לאינטרנט באה מפאת שיצר הרע תפס לאדם את כח הרצון שלו ע"י שעורר אצלו את כח העונג, ובכדי להוציא אדם ממצב קשה זה צריכים אנו להוציא את רצונו משליטת היצה"ר ולהביאו לרצות בטוב.

כמובן שאין זה פשוט כלל וכלל, שכן אדם הנמצא בעולם רוחני רצונותיו רוחניים אף הם, ומאידיך, כשאדם נמצא בעולם גשמי אף רצונותיו גשמיים, ויותר מכך, גם אם לפעמים הוא מתעורר לרצונות טובים מיד היצר מכבה אותם בטענה - מה שווה הלימוד שלך? מה תועיל התפילה שלך? וכדומה, אמנם ע"י המידע הבא נוכל לתת לו את הכח לרצות בטוב:

מלך מלכי המלכים הקב"ה נתאווה להיות לו דירה בתחתונים, כלומר, שיש להקב"ה נחת רוח מיוחד ממה שאנו עובדים אותו מעולם החומר והגשם (אפשר להאריך רבות בענין אך אין כאן המקום).

ענין זה הוא כמשל לצבא הנלחם באויב, ישנם חיילים הנמצאים בחזית ונלחמים בחירוף נפש פנים בפנים עם האויב וכמובן שאלו הם החיילים המאומנים ביותר, ומאידיך ישנם חילים שתפקידם לקלף תפוז"א במטבח, ואינם מוסרים נפשם לנצח את האויב משום שהם פחות מאומנים, וברור לכל שלא ניתן להעמידם בחזית המלחמה.

הדברים אמורים כלפי מלחמת האדם ביצה"ר, אותם אנשים שלנחמים פנים בפנים עם יצה"ר מתמודדים הם עם קשיים ונסיונות מרים לא בגלל שהם פושעים ח"ו אלא הם הגיעו למצבם בשליחות מיוחדת מהקב"ה להילחם עם האויב, והם החיילים המאומנים ביותר, וכדברי הרבי ר' צדוק בספרו "צדקת הצדיק", שהנשמות הגבוהות ביותר מכל הדורות של עם ישראל הם הנשמות שמתמודדות באחרית הימים ומהשאול הם מבקשות את הקב"ה, תפקיד נשמות אלו עלי אדמות הוא להתקרב לקב"ה דוקא מהמקומות הנמוכים ביותר, ולקב"ה יש נחת רוח מיוחד ביותר מההתמודדות שלהם (אין דברים אלו שוללים את המציאות שגם לאלו שלא נפלו יש נשמות גבוהות, אלא יתכן שהם שמורים בגלל דמעות ותפילות של הורים או שאר זכויות אחרות).

פ. הירש

## בְּחֹתְמוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל

הָיָה הָיָה לִי בֵּית  
אֲוִיר לוֹ קְדוּשׁ וְטָהוֹר  
וּבְנֵי כְּשֵׁתֵי הַזֵּית  
זֵינָם שְׁמֹן-זָךְ וּמְאוֹר

אֶךְ אוֹיָהּ, יוֹנִים נִקְבְּצוּ  
כְּבִימִים הָהֵם - בְּזִמְנֵי  
וְחֹמוֹת מְגֹדְלֵי נִפְרְצוּ  
מִתְאַוִּים לְטִמָּא שְׁמֹנִי

וְאֵל מוֹל גַּעַל רִפְשָׁם  
כְּחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ  
אֲחֵרֵד עַל יְלָדֵי וְנִפְשָׁם  
מִי יַעֲמוֹד לִי בַּפֶּרֶץ?

וּבָרַק לִי לְפִתַּע מְאִיר:  
חֹתְמָם שֶׁל כֹּהֲנֵי הַדֹּר!  
הוּא יִגַּן עַל פְּכֵי הַזְּעִיר  
יִמְנַע הַטְּמָאָה מִלְחָדְר!

אֶפְקוֹק הַחֹתָם כָּמוֹ תָם  
בְּלִי כָּל עֲרֵפוֹל וּפְלָפוֹל  
וְאֲזָכָה לְבָנִים כְּמוֹתָם  
וְהָיָה זֶה שְׁכָרִי הַכְּפוֹל



להשמיטה מהקויטל אך לאחר דברי הרבי הוא ערך מחדש את הקויטל וכתב שם גם את בת ז.

לאחר תקופה פרצה מלחמת העולם השנייה ור' יצחק איבד את כל משפחתו ונותר ערירי וחסר כל, כמו רבים אחרים היגר לארה"ב לנסות להשתקם מחדש.

ר' יצחק הגיע לאיזור היהודי ובירר היכן אפשר להתארח, אמרו לו שיש כאן משפחה שמסייעת לפליטים ואפשר להתארח אצלם רק שלשה ימים מכיון שרבים הם הפליטים הזקוקים לעזרה, ואכן הגיע לשם ביום שישי ואמרו לו שיוכל להתארח כאן בימי שישי שבת וראשון.

בסעודת ליל שבת בעת שבעלת הבית חילקה את הדגים משהו התעורר לר' יצחק ושאל אותה לשמה, ומשהשיבה התעלף במקום, הקיצהו והתעלף שוב- היתה זו בתו שירדה מהדרך! התברר, שעוד לפני המלחמה היא היגרה לארה"ב והקימה את ביתה ושבה לכור מחצבתה ובכדי להשיב לקב"ה על מה שחטאה כלפיו החליטה לפתוח בית תבשיל למען הפליטים, ואכן אותו ר' יצחק היה גר שם עד יומו האחרון. רואים אנו כמה היו צופיות עיניו של ההוסיאטינער רבי.

לבי אומר לי - אומר לנו הרב בויאר - שמה שהבת ירדה מהדרך והיגרה לארה"ב הכל היה במכוון מהקב"ה בשביל שתסייע לפליטים, שכידוע הקב"ה בא בערמוניות עם יצה"ר בכדי שלא יפריע לצד הקדושה, וכך אומר הגה"ק רבי חיים ויטאל זיע"א שהקב"ה בא במרמה ובתחבולה על כוחות הרע כדי שהן ישתקו וכך יצאו אברהם אבינו ע"ה מתרח, רבקה מבתואל, ורחל ולא מלבן, ולכן מי יודע אם אנשים אלו עוברים תקופה בשביל... ומי יודע מה העתיד שלהם, ומכיון שכך מוטל עלינו אך ורק לקרבם!

### בדמיון חיי

באופן נוסף אפשר לחזק אדם שנפל, עפ"י דברי המהר"ל שכתב שהקב"ה מנהיג את העולם בשלש הנהגות, א) הנהגה טבעית, ב) הנהגת בחירה, ג) הנהגה אלוהית. ביאור הדברים הוא שאלו המתנהגים בעולם בצורה טבעית ללא שינוי גם הקב"ה מתנהג עמם כך, ואלו שפעמים מתנהגים בצורה טבעית ופעמים מחוץ לדרך הטבע, הקב"ה מתנהג עמם בהנהגת בחירה דהיינו פעם כך ופעם כך, אבל אלו שמתנהגים למעלה מכוחותיהם ומחוץ לדרך הטבע הקב"ה מתנהג איתם מחוץ לדרך הטבע.

הדברים אמורים לענייננו שכשאדם מתאמץ ומתחזק חרף נסיונותיו הקשים הקב"ה יחזיר לו בכפל כפליים כי הקב"ה מתנהג בדרך "אהיה-אשר אהיה" (שמות ג, יד) כמו שמתנהגים עם הקב"ה כך הקב"ה מתנהג, ויום יבוא שהקב"ה יחזיר לו מלוא חופניים - ואומר לך בדמיון חיי!

## הנשמות הגבוהות ביותר מכל הדורות של עם ישראל, הם הנשמות שמתמודדות באחרית הימים, ומהשואל הם מבקשות את הקב"ה

ברעיון זה יבואר מה שאמרו חז"ל (פסחים נ) על התנא רבי יוסי כשסיפר מה ראה בשמים, "עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה", שהכוונה היא על אנשים שבעולם הזה נדמו לכאורה כאנשים שפלים אבל בשמים הם גבוהים מאד משום שבעולם הזה היתה להם שליחות מיוחדת של חיילים מאומנים להתקרב לקב"ה מהמקומות השפלים ביותר, ולכן מכל דבר קטן שהם עושים הקב"ה שש ושמח איתם, כל תפילה וכל לימוד חשיבותו הוא לאין ערוך ולאין שיעור בשמי מרומים.

וכאשר יהודי שנכשל ונפל שומע דברים נפלאים אלו מתעורר בו הרצון לבחור בטוב כי הוא יודע שלכל פעולה שלו ולו הקטנה ביותר יש משמעות וחשיבות יתירה לאבינו שבשמים, ואפילו שאח"כ הוא מועד ונופל - על זה נאמר "שבע יפול צדיק!" הנפילות שלו הן נפילות של צדיק כי הוא מנסה שוב ושוב להתקרב לבורא עולם.

וכעת מזדעק הרב בויאר ושואל - מדוע רק את החוזרים בתשובה מהמגזר החילוני אנו מחזקים במאמר חז"ל "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד", וכי החוזרים בתשובה מתוך תוכינה אינם ראויים לשמוע מילות עידוד אלו?

אספר סיפור נורא השייך לענייננו, ומובא בספר "אמרו צדיק", על הרה"ק רבי ישראל מהוסיאטין זיע"א. ההוסיאטינער רבי עלה לארה"ק טרם פרוץ מלחמת העולם השנייה והשאיר בחו"ל קהילה עניפה וחסידיה היו שולחים לו קויטלעך על גבי גלויות.

יום אחד קיבל קויטל מחסיד בשם ר' יצחק ובעת ההליכה שלו בין מנחה למעריב שאל את משמשו: כמה ילדים יש לך יצחק? נראה לי שהשמיט את אחד מילדיו מהקויטל, ואז הפטיר ההוסיאטינער משפט נורא: מה מבין ר' יצחק בנשמות, מאין הוא יודע למי מנשמות ילדיו יש לקב"ה יותר נחת וממי פחות ומהיכן הוא יודע ממי ירוה נחת! אמר ולא יסף.

מיד לאחר ההליכה שלח הגבאי מכתב בהול לר' יצחק וגולל בו את כל מה שהתרחש, ולאחר מספר ימים הגיע מכתב התנצלות מר' יצחק וכתב שיש לו בת מאד מוכשרת ושלח אותה ללימודי פסנתר אצל מורה, ולימים התברר שמורה זו היתה מהמשכילים ולכדה ברשתה את בתו עד שירדה לגמרי מהדרך רח"ל, ולכן חשב

# שמן תורק שמן

מאירים את חצרות הקודש בשמן הזך

א

ותו מעשה עוד דיברו בו רבות באותה עת. גדולי הרבנים ניצבו בחתונה היא. אדמו"רים באו לברכם. צדיקי הדורות מעולמות עליונים בוודאי נמצאים שם. שהרי ד' עוקר רגליהם של הצדיקים מגן עדן שיבואו לשמחות בניהם ודורותיהם. ושבירת הכוס העידה כי כאן נבנה בית לד' יתברך. אין זה פשוט. שמחה גדולה לכל כלל ישראל. כפי שהובטחנו: עוד חורבה מחורבות ירושלים ניצבת מעתה על תילה.

טוב להודות! זה עתה ברגעים המופלאים שאחרי החופה. החתן והכלה בהתרגשות עילאית מובלים לחדר ייחוד. העדים יראי שמים, על פי שנים עדים יקום הדבר. והנה הם מגיעים אל חדר הייחוד. אלו הרגעים הנשגבים המשולים בספרי החסידות לייחוד של קודש הקדשים. אשר עליו כבר נאמר 'הזר הקרב יומת'.

העדים, מגלים כי בחדר ייחוד יש וילון ארוך שמשלתשל עד לרצפה. ניגשו והסיטו אותו. ומה ראו? עובד זר עיף שמתנמנם לו על הכסא שמאחורי הוילון. הזדעזעו מהפתעה הבלתי צפויה, ומיד מחו על הימצאותו במקום ובשעה הזו. ניסו להוציאו מהחדר. מה אתה עושה פה? שאלו. "אני לא להפריע. אני ממש לא להפריע. רק לישון קצת. יאצ'ק עיף, יושב בשקט קצת ומיד הולך".

מנסים להסביר לו בשפתו שאינה רווטה, כי אין שום אפשרות שיישאר כאן. חדר ייחוד כשמו כן הוא. ורק החתן והכלה נכנסים לפני ולפנים - - -

אבל הוא מתוכח. "יאצ'ק לא עושה כלום. כאילו אני לא פה". הוא מסיט את הוילון ורוצה להשאר לישון שם... בבטחה טלטלו את אותו עובד, כי ייצא מן המקום. אחר כך בדקו ביתר שאת כדי לגלות שבאמת, אין כאן שום הפתעה נוספת מהתחום הזה. ואז סגרו הדלת. כך מתחילה ההקמה הקדושה של בית נאמן בישראל. כך מתחילה, וכך גם ממשיכה - - -

אותו עובד זר. מה פירוש? עבודה שהיא זרה למה שנכון לעשותו. כמו שבבית המקדש יש כהן גדול ויש כהן הדיוט ומי שאינו רשאי, מכתובה עליו התורה 'זהר הקרב - יומת'. מה פירוש זר? שהוא לא מהענין השייך לכהנים, ולכן נקרא 'זר'. אם כן יש עובד ה', ויש העובד את הזר. ואותו זר, איך נכנס בכלל לכאן? ומה השביתה שקנה לו כאן?

אותו זר הוא השטן, נטע זר, הוא נגד ד'. מי הוא אשר ישמע בקול השטן? מי זה שמקשיב לדברי עבודה זרה?

בבית שלנו, כל מה שהוא זר, אין מקומו. לא נוכל להתעלם! הנוכחות הזרה חלילה תקלקל את היחוד של הבית הייחודי וקירבתו לד' יתברך.

מעשה נורא היה, כפי שמסופר בגמרא עם בתו של אחד מן הכהנים בבית המקדש. היה זה בזמן ששלטו היוונים בארץ הקודש. באותו זמן היתה התיונות גדולה. אותה בת נכנסה וקרבה אל ההיכל פנימה. הגיעה אל המזבח ובעטה בקדושה. מה אמרה אז? דברים מזעזעים נגד הקדושה. הביעה דיבורים של קלקול, על ממונם של ישראל שנתרם שם.

כשנשמעו הדברים אצל החכמים היושבים בלשכת הגזית, מיד כינסו מועצה לדון במעשה הנורא הזה והחליטו כי יש להשעות את האב ממשמרת הכהנים. מעתה ולא יוכל עוד לשרת בבית ד'. למה? במה הוא אשם שבתו אמרה דברים מזעזעים כאלו? כי הכריעו בדין ואמרו: תינוק בשוק לא אומר אלא מה ששומע מאביו ומאמו.

ילד שנולד בסין ידבר סינית. וילד שנולד במאה שערים ידבר אידיש. זה לא רק השפה אלא כל הלשון הנקיה. כי מה ששומעים בבית, זה מה שהם יידעו לדבר. בענין הזה יש כלל של כלי הקודש,

## בימי החנוכה, זה הזמן הגדול להתפלל על קדושת הבית היהודי ועל מראות הקדושה של הבית. בימים הללו כל בית נחשב לחצרות קדש, עד כדי כך שקבעו להלכה שבכל בית מדליקים נר חנוכה.

'כבולעו, כן פולטו'. כמו שנבלעים הדברים בתוך הקירות, הם גם נספגים שם וגם נפלטים מהם אחר כך.

בתקופה כזו כשכולנו מתחזקים במלחמת ההתיינות החדשה, אשר בה לא צריכים להצטרף לשום לגיון ולא צריכים לשנות את השם, אלא רק להתהדר בכמה אביזרים נוראים של טכנולוגיית השמדת הקדושה וכבר זה פולט את כל החומרים המסוכנים.

המכשירים הללו, שהם בוודאי מכניסים לא רק 'עבודה זרה' ופולטים הרבה יותר מ'עשן', אלא גם דם ואש, ועבודה זרה לכל מלאכת הקדושה - אוהו! כמה שזה מסוכן!!! ד' ישמרנו ויצילנו מחמרים מסוכנים כאלו - - -

המדרש מביא (דרך ארץ זוטא, פט) כי העין של היהודי היא כמו כל העולם. והאישון - בית המקדש!!!

וכך נאמר: אבא איסי משום שמואל הקטן אמר: העולם הזה דומה לגלגל עין של האדם: לבן שבו - זה אוקיינוס שמקיף את העולם. שחור שבו - זה העולם. אישון שבשחור - זה ירושלים. תמונה שבאישון - זה בית המקדש שייבנה במהרה בימינו ובימי כל ישראל, אמן".

על זה אומרים אנו 'שמרני כאישון בת עין'. התמונה שבאישון זה בית המקדש. כשאנחנו מסתכלים ומביטים על משהו. הדבר הזה משתקף בעינינו. התמונה שאנו מביטים עליה, נכנסת לתוך האישון ואפשר לראותה בעינינו. ולכן כה משתדלים אנו לראות את הצדיקים. והיו עיניך רואות את מוריך. וכן במתן תורה כל העם רואים את הקולות. צריכים לראות ולהרגיש ולהתלהב ולספוג. כי זה בית המקדש שלנו. מה שנכנס באישון, זה מה שנכנס בלב. קוראים לזה אישון כי זה כמו איש קטן. זה מעצב אותנו את הילדים שלנו את החוויות ואת המחשבות. זה נכנס! וזה מיוחד.

נו, אז איזו שמירה רוצים אנו להקים שם?! שלא ייכנס פסל להיכל! שלא יהיה שם שום זר. ושום עבודה זרה, ג"ע או שפיכות דמים. וכל אלו, לא יהיו זמינים אצל מחשבותינו כלל.

בכל רגע של חיים מתקיים אצל כל יהודי שש מצוות עשה תמידיות כל יהודי שנושם מקיים אותן בכל רגע. א. אמונה בד'. ב. אין זולתו. ג. ה' אחד. ד. אהבת השם. ה. יראת השם, והשישית? ו. שמירת עיניים. זו מצוה של כולנו. לא רק מנהג חסידיים או פרושים או מנותקים. אלא כל אחד ואחת מאיתנו. מצווה תמידית לכל בני ובנות ישראל. ובלשון הרמב"ם: 'ולא תתורו'...

בימי החנוכה זה הזמן הגדול להתפלל על קדושת הבית היהודי ועל מראות הקדושה של הבית. בימים הללו כל בית נחשב לחצרות קדש, עד כדי כך שקבעו להלכה שבכל בית מדליקים נר חנוכה. וזה אחד משבע מצוות שנוספו על ידי רבנן.

בביתנו כולנו משמרות כהונה. וכל ילדינו בני כהנים. כל מה ששומעים בבית שלנו, מואר ביותר. מה יגידו הסנהדרין על הבית שלנו? על הקירות שלנו? על האישון שבעינינו? על כל מה שנמצא כאן?

בשמחת בית השואבה היו פרחי כהונה ממלאים את המנורות שבחצר בית המקדש בשמן, והיה האור כל כך מאיר עד שהיו נשים בורות חיטה לאור השואבה. השמן שדלק באופן כל כך מאיר, נתן לכל אישה את הכח והיכולת לברור את 'החיטה', את מה שבו היא 'מאכילה' את המשפחה שלה. להוציא מהמזון הגשמי והרוחני כאחד את כל מה שלא ראוי. ולהכין את הפרנסה שמזינה את האדם בכל ההדגשים הרוחניים. מתי היא תצליח במלאכה הקדושה? כשמאירים אורות השמן הקדושים, מתוך שמחה!!! ואיפה בדקה זאת כל אישה? בחצר. הקדושה היא מקיפה את הבית. אור פנימי ואור מקיף. השמן הקדוש צף מעל הכל.

ובימים אלו שעליהם הוכתב: והדליקו נרות בחצרות קדשך. יש לנו את הזכות להעטיר ולבקש, כי בימינו עבודת ד' האמיתית היא התפילה, שנתקנה כנגד כל הקרבנות שהוקרבו בבית המקדש. וכמה חביבה תפילתן של נשים, אשר נתברכו בתשעה קבין של שיחה ותפילה. אשר מבקשות שהכל יהיה מתוך התרוממות ושמחה: שנזכה להיות מאירים את העולם.

את אור המנורה במקדש היו מדליקין בשמן זית בלבד, ושאר השמנים נפסלו להדלקה זו. מדוע דווקא שמן זית? נאמרו על כך כמה סיבות: "כל דבר שבשמן זית, יש בישראל כמותו".

שמן הזית נמשל לתורה הקדושה. נאמר בגמרא בפרק הרואה (ברכות זא), ששם יש את כל הביאורים לחלומות: "הרואה שמן זית בחלום יצפה למאור תורה".

מעשה גדול היה, כאשר אלכסנדר מוקדון הגיע לירושלים, רצה לקבוע על גג של בית המקדש פסל בדמותו. הזדעזעו הכהנים והגיעו לשמעון הצדיק שהיה הכהן הגדול וביקשו ממנו לבטל הגזרה.

המשך בעמוד 17

# מעשה אבות סימן לבנים

יעקב אבינו, כדוגמא ומופת לחינוך הילדים בימינו

**כ**שיעקב אבינו חזר לא"י לאחר ששהה בבית לבן עשרים שנה, הוא פחד מהפגישה עם אחיו עשיו הרשע והכין עצמו לקראתה, בדורון תפילה ומלחמה. ומה בתפילתו, "הצילני נא מיד אחי מיד עשיו". הוא שולח דורון לעשיו, ובהמשך נושא את עיניו, והנה עשיו בא לקראתו למלחמה ועמו ארבע מאות איש. יעקב אבינו חוצה את המחנה לשתיים והוא עובר לפנייהם ראשונה. אומר רש"י "אמר אם יבוא אותו רשע להלחם, ילחם בי תחילה".

יעקב אבינו נפגש עם אחיו, וכשמציע לו עשיו "נסעה ונלכה" - בא ונלך יחדו, משיב לו יעקב אבינו: "אדוני יודע כי הילדים רכים ... יעבר נא אדוני לפני עבדו ואני אתנהלה לאיטי ... ולרגל הילדים".

"מעשה אבות סימן לבנים היא" - כמה יפים ונכונים הדברים לימינו אנו. יעקב אבינו בנה בית בישראל, שנים עשר שבטים הקים והוא דואג לחינוכם, הוא חרד עליהם ומתפלל "הצילני נא מיד אחי מיד עשיו", אנא הציל אותנו מכל הדברים הנראים טובים "כאחים", בסך הכל הם מועילים, מקדמים ומפתחים...

לכאורה כיצד אפשר היום בלי מחשב? בלי לשלוח מיילים? נכון הם "אחים", אך הרבה יותר מכך הם "רשעים כעשיו" - סופם מי ישורה? כמה נשמות הפילו בבאר שחת? עלינו כהורים להיות ערניים לכך ולקדם את פני הרעה!

כשנפגש יעקב אבינו עם עשיו הוא הולך בחזית והילדים אחריו, מה ניתן ללמוד מכך? להיות הראשונים במערכה, לבדוק היטב כל דבר, כל חומר קריאה, כל האזנה, לא לאפשר לילדים גישה למחשב ומי שצריך לשם עבודה לחסום אותו הייטב אסור לילדים ללכת ראשונה ולהתקל עם עשיו הרשע! כי אין להם כלי מלחמה והם יפלו שדודים.

והעיקר ...ואני אתנהלה לאיטי - ללכת לאט עם הילדים, להשקיע זמן בילדים! להשקיע בקשר עמהם, בשיחות, במעקב יום יומי!

מסופר על אחד מגדולי החסידים שכשהיו חברות מגיעות לבתו היה נעמד מאחורי הקיר לדעת מה תוכן שיחתן.

יעקב אבינו מוסר את נפשו על חינוך ילדיו, וכפי שראינו במכירת יוסף כי כל דאגתו היא "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי", יעקב אבינו דואג לאידישקייט של יוסף הצדיק, איך אני יכול לעלות לשמים, כשהנער אנני איתי? מי יודע אילו פגעים רעים ימצאו אותו במצרים הטמאה?

כמה הורים בוכים היום, אין להם מנוחה לא ביום ולא בלילה, שנתם נודדת מעיניהם וכריתם ספוגה בדמעות, "רבוש"ע איך אעלה אל אבי והנער אנני איתי" - הוי... הוא כ"כ רחוק שאי אפשר לתאר... אולי הכיפה על ראשו... לפעמים גם החליפה, "אך הוא איננו איתי", נשמתו רחוקה עד מאד!

ומה נענה ליום פקודה? האם אכן עשינו די כדי לשמור על נפש ילדנו? האם הראנו להם דוגמא אישית?

האם בדקנו השכם והערב עם מי הם מסתובבים? לאן הם הולכים? לאיזה בתים הם נכנסים? האם יש "סרטים" בבתים אלו?

הורים יקרים בנפשינו הדבר, חוסו נא על נפש הילד, אלו הילדים אשר חנן אותי אלקים, קבלנו נשמות טהורות ועלינו לעשות את כל המאמצים וההשתדלויות לדאוג לקדושתם ולטהרתם!

גם אם קשה לנו לפעמים להתנתק מכל סוגי ההתנהגויות, מללכת למקומות שאין רוח חכמים נוחה מהם, מלהכשל בכל פגעי

**הורים יקרים!  
בנפשינו הדבר, חוסו נא  
על נפש הילד, אלו הילדים  
אשר חנן אותי אלקים,  
קבלנו נשמות טהורות ועלינו  
לעשות את כל המאמצים  
וההשתדלויות לדאוג  
לקדושתם ולטהרתם!**

הטכנולוגיה, פעם זה סרט ופעם אינטרנט אצל חבר וכו' וכו', הרי למען הילדים נעשה הכל...

"למען תינוקות של בית רבן" ... האם אנחנו בעצמנו נכשילים? עלינו לדעת כי לילדינו החיישנים הטובים ביותר ו"הברומטר" החד

ביותר לדעת בדיוק היכן אנו "נמצאים" - ווי האלטין מיר, מקען זיי נישט אפנארען!

ואכן בזכות מסירות הנפש של יעקב אבינו לחינוך בניו, זכה שכאשר יוסף בנו הגיע לנסיון הקשה ביותר בבית פוטיפר הוא עמד בגבורה בנסיון, ובזכות מה?

דמות דיוקנו של אביו עמדה לו ברגעים אלו - ונתנה לו כח לעמוד בניסיון, ואכן מובא בשם צדיקים שעל המילה "וימאן" (ביסף) מופיע טעם נדיר מטעמי המקרא-שלשלת, טעם זה בא לומר שברגע המכריע הזה האחיזה בשלשלת בהורים, במשפחה היא שהוציאה את יוסף מן התהום אליה היה עלול ליפול. יוסף הצדיק חווה בכל שנות נעוריו את המסירות של הוריו לחינוך הטהור ואת ההקרבה שלהם וברגע הנסיון זה מה שעמד לו והצילו.

בתפילה שנזכה לחנך את ה"אוצרות" אשר חנן אותנו אלוקים נשקיע בבית חזק ואיתן על אדני הקדושה התורה והחסידות ונזכה לראות מהם אסאך אידיש נחת.

## שמן תורק שמן

המשך מעמוד 15

במקום פסל טמא, וכבוד והנאה מדומים. כבוד שיינתן מילדים קדושים וטהורים הקרואים 'אלכסנדר'. כמה התלהב אלכסנדר מוקדון מהעסקה. ובאמת התפעל ממנה רבות. ומיד הסכים לכך, וכבקשת צדיק הדור, כך עשו הורי התינוקות הללו והצילו כבודו של בית המקדש.

אף אנו בחדש כסלו כשכל בתי ישראל מתעלים וחלים עליהם מצוות שנעשו בבית המקדש ממש. בזמנים המופלאים בהם שערי שמים פתוחים לתפילות על קדושת שמך. נבקש ונעתיר שחלילה להכניס איזה פסל להיכל. ושום זר לא ייקרב למחוזותינו. שנזכה כי פרחי הכהונה שלנו בבתים יהיו קדושים וטהורים. ממלאים את ביתנו בשמחת עולם, ומאירים את העולם עם פך שמן טהור, ונזכה במהרה לשמן משחת קדש של משיח אשר ייגלה עלינו ברחמים מגולים, אמן.

שאל שמעון הצדיק, הכהן הגדול, את המלך היווני: בשביל מה לך זאת? אמר לו כי הרי זה מפרסם אותו מאוד וגם יש בזה הנצחה שהוא הגיע לירושלים ולא החריב את בית המקדש, חלילה.

השיבו שמעון הצדיק, בוודאי אתה יודע כי מיד אחרי מותך, יגיע קיסר חדש ויחליף את הדמות, שמה, ואז הבזיון שיהיה לך גדול יהיה.

ואז הציע משהו מיוחד: במקום כבוד לכמה שנים. יהיה לו כבוד נצח שבו יכבדו אותו היהודים. מהו הכבוד? שכל ילד יהודי מילדי הכהנים שיולד בשנה זו, ייקרא בשמו של 'אלכסנדר'.

# בלי פילים

"בוקר טוב, אדוני המלך!"

קיליקוס, עבד ממוצא סורי, ניצב לפניו בהכנעה שקטה. "אגן הזהב כבר ממתין להוד מלכותו, מלא עד גדותיו במי ורדים חמימים. באיזו גלימה יחפוץ אדוני המלך היום?"

"אוף, נגמר הלילה" השיב אנטיוכוס הרביעי בקול צרוד משינה. "בגלימת הארגמן שלי. ותכין לי על שולחן הבוקר קנקן יין אחד, מאלה שהבאנו מאתונה בביקור האחרון."

"יעשה".

העבד הניח לפניו את ערדלי העור המבהיקים על גבי כרית בד לבנה, ואחר סייע לו להשחיל את רגליו פנימה. "מדיי מהר הוא נגמר, הלילה" רטן אנטיוכוס. "בכלל, הלילות באנטיוכיה קצרים מאלה של אתונה. כמה מעצבן!"

העבד המשיך להחריש, ואנטיוכוס השליך מעליו בהפגנתיות את השמיכה המלכותית. "בעצם, תכין לי את גלימת המשי השחורה. ברור?"

הו, זה היה שינוי משמעותי מאד. בעיקר משום שהגלימה השחורה סימלה את הימים הפחות עליזים והיותר זועפים בדברי ימי ממלכת אנטיוכוס. ולאחרונה היו רבים כאלה.

"מה אכפת לי" זמזם קיליקוס לעצמו, בעודו מבריש בדקדקנות את הגלימה הכהה. "מי שישבלו ממצב רוחו הקטלני של המלך, יהיו כרגיל היהודים". והוא צדק.

"מה המצב בחזית, טרילאוס?" נבח הוד מלכותו, חמישים דקות לאחר מכן.

האדם סמוק החוטם שישב מול שולחן הבוקר של הוד מלכותו נעץ עיניים רעבות בקנקן היין המתנוסס על גבי השולחן. "באיזו מהחזיתות?" הוא שאל.

"החזית שלנו ביהודה".

"המצב ביהודה..." נענה טרילאוס בחוסר חשק, לא מתיק עיניו מהיין. "ובכן, לא משהו. באיגרת האחרונה מדווח אפולוניוס על הפרות סדר קשות. היהודים עדיין מסרבים להירגע משוד כלי המקדש ש---"

"שוד!" לא הצליח אנטיוכוס להתאפק. "אתה אמרת את המילה הזו, שוד?!"

"חלילה!" הניח טרילאוס ידו על ליבו. "יסלח לי הוד מלכותו. היהודים טוענים ש---"

"היהודים טוענים. באמת!" התקצף המלך עוד יותר. "קיליקוס, מזוג לי מהיין!"

עיניו של טרילאוס כמו ביקשו לצאת מחוריהן למראה גביע הזהב המתמלא עד שפתו בנוזל הצלול. אנטיוכוס רוקן את הכוס עד תומה ורמז לעבד למלאותה בשנית. "היהודים" השתעל אנטיוכוס. "ואני חשבתי שמחקתי את המורדים העלובים הללו מעל פני האדמה!"

"אז זהו, שלא" לחש טרילאוס בחולשה. "וזוה גם לא יקרה כל כך מהר, כנראה..."

"אתה!" אנטיוכוס השתנק לרגע, פניו מקבלות את צבעו של היין. "אתה אמרת את המילים הללו?!"

## אנטיוכוס הרים את מבטו מהתאנה המדממת, ונלפת באימת פתע. טרילאוס נעלם. במקומו, ישב על הכסא שלמולו אדם גבה קומה, שצל של חיוך ריצד במעמקי עיניו האפלות...

"חלילה, הוד מלכותו!" נבעת טרילאוס. "הנה, אפולוניוס בעצמו כותב שהיהודים בורחים בהמוניהם מירושלים. הוא החריס מהם את האדמות והטיל עליהם מיסים כבדים. מה יותר טוב מזה?"

"זה טוב, אבל לא מספיק" המהם אנטיוכוס. "קיליקוס, הגביע שלי".

העבד זינק מיד, והגביע התמלא בשלישית, לנגד עיניו הכלות של טרילאוס.

אנטיוכוס ברר לו תאנה בשלה מקערת הזהב המעוטרת שנחה במרכז השולחן. הוא בחן אותה בעיניים מצומצמות ונעץ בה את שיניו.

"לכאורה העיר בידינו" הוא אמר, בוחן בריכז את מחצית הפרי השסוע שנותרה בידו. "בית המקדש מחולל לגמרי והחיילים זובחים שם לאלילינו. המתיוונים גם הם משתפים פעולה בצורה יוצאת מן הכלל. מדובר רק בקומץ עקשן של יהודים קשי עורף במיוחד. אלה הפנאטים, שבטוחים שלהיות יהודי פירושו להיות נעלה מכל עם ולשון. האיולת הזו מרתיחה את דמי. אתה שומע, טרילאוס?"

טרילאוס לא הגיב. אנטיוכוס הרים את מבטו מהתאנה המדממת, ונלפת באימת פתע. טרילאוס נעלם. במקומו, ישב על הכסא שלמולו אדם גבה קומה, שצל של חיוך ריצד במעמקי עיניו האפלות.

האיש לא כיוון אליו שום כלי נשק, אבל איכשהו, חש אנטיוכוס בזרם קפוא המתנחשל במעלה חוט השדרה שלו.

"קי-קי-קי-קיליקוסס" המלך התקשה להכיר את קולו שלו.

"אתה יכול להפסיק לקרקר" הציע האיש ביוניית משובחת. "העבד שלך לא באזור כרגע. 'נבצרות זמנית' קוראים לזה אצלנו..."

"ו-א-אתה?" השתנק קולו של המלך. "ממממי אתה?"

"אני אנטיוכוס" הציג הזר את עצמו.

"אבל אנטיוכוס זה אני!" נדהם המלך.

"אתה אנטיוכוס הרביעי" הסכים הלה בנחת. "ואילו אני - נעים להכיר - אנטיוכוס האלפיים ושלוש עשרה".

"אנטיוכוס ה-כמה?!"

"האלפיים ושלוש עשרה" חזר הזר, שנראה כנהנה מכל רגע. "יש כזה דבר. עובדה".

"אתה..." גל של זעם רצחני גאה באנטיוכוס. לא רק שהמטורף הזה מצליח לחדור לארמון השמור ביותר באנטיוכיה, לחסל את השומרים, להעלים את העבד האישי שלו ולקטוע את הדיון הביטחוני המסווג שלו עם טרילאוס. הוא גם מעז לכנות את עצמו בשמו הפרטי של המלך!!!

"אתה מורד במלכות ודמך בראשך! חיילים!!"

"גם הם בנבצרות" גיחך האלפיים ומשהו. "ואני... בסך הכל רציתי להגיד לך..."

"ובכן, הגד כבר" נבח אנטיוכוס בלית ברירה.

"מה שרציתי להגיד זה" פתח האיש בלא גינונים, "שפשוט, חבל לך על הזמן".

"סליחה?"

"אני מדבר על החזית שלנו בירושלים".

"החזית שלי!" ירה אנטיוכוס.

"שלי, שלך, שלנו, מה זה משנה? לדעתי, יש לך איזה דפקט או משהו בכל העניין הזה".

"דפקט!" אנטיוכוס כמעט זינק. "אתה אמרת את המילה הזו, דפקט?!"

"אני" הודה האיש וחייך בנימוס. "אנטיוכוס האלפיים ושלוש עשרה. אומר לך. דפקט. אבל מה, אל תתפוס אותי על המילה. אני בסך הכל רוצה לעזור לך לפתור סופית את הסיפור המרגיז הזה עם היהודים".

# וּפְרִצוּ חוֹמוֹת מִגְדָּלֵי...!



מוזגש כחומר למחשבה ע"י הוועד הרוחני דק"ק סערט ויז'ניץ

"ככה?" שאל הזר בהפתעה.

"ככה!"

"אני מאד מתפלא עליך, אנטיוכוס אפיפנס" עיקם האיש את אפו בתנועה שבימים כתיקונם היתה גורמת לראשו להיפרד בחטף מגופו. "למה למחוק את ירושלים, מותק של עיר? כל כך מהר שכחת את החלום שלך, להפוך אותה לפוליס הלניסטית? הרי תמיד רצית אותה יפה ופורחת, עם פסלים ואנדרטאות בכיכרות. עם גימנסיון ואצטדיון, מגרשי ספורט ומזללות, כמו כל עיר מתורבתת! אז למה למחוק?!"

אנטיוכוס נשם עמוקות, מנסה לחזור לשיווי משקלו הנפשי. "אני מבין שאתה מהין לחלוק על דעתי" הוא אמר, עדיין רוטט מזעם. "ובכן, מה יש לך להציע?"

"אני מציע לך את הפתרון הסופי האמתי" פתח אנטיוכוס האלפיים ושלוש עשרה, אש דולקת באישונו הכהים. "הפתרון הזה ייצר לך יהודים מסוג אחר. יהודים שלא יהיו שונים במאומה מכל אתונאי, סלאוקי או יווני אחר. אותה תרבות, אותן תאוות, אותן סולם ערכים."

"זהו חלום חיי" הוכרח אנטיוכוס הרביעי להודות. "אבל איך עושים את זה בלי פילים?"

"פשוט מאד" חייך האלפיים ושלוש עשרה וניער את גלימתו השחורה גם כן.

כמה גושי פלסטיק מרובעים נשרו ממנה. משהו צבעוני ריצד בכל אחד מהם.

"מה אלה?" שאל אנטיוכוס הרביעי בחשש עמום.

"סמארטפון, אייפון, אייפד, איי---"

"אתה!" האדימו פניו של המלך בחרון. "אתה אמרת את המילים הללו?"

"אני" אישר האיש בחיוך קליל. "אנטיוכוס האלפיים ושלוש עשרה. אומר לך. אינטרנט."

"אני מסתדר לגמרי בעצמי" נעלב אנטיוכוס. "וכבר ניסחתי לעצמי סדרה של גזרות שאני עומד להטיל על היהודים. הנה" הוא שלף מקפלי גלימת המשי השחורה גיליון קלף מגולגל, ופרש אותו לפניו, על גבי השולחן.

"הגזירות הפעם תהיינה כואבות במיוחד. אסור יהיה לקדש את החודש, למול את הבנים, לשמור שבת וללמוד תורה. המטרה היא לפגוע במצוות העיקריות שמבדילות את העם היהודי משאר העמים, עד שלא יישאר מהם זכר."

הזר הביט בקלף ובאנטיוכוס חליפות, ואז פרץ בצחוק גדול.

"חבל לך על הזמן" הוא פלט מתוך גלי הצחוק הגואים. "זה לא ילך..."

"מה לא ילך?" אנטיוכוס הרגיש בהתפרצות זעם הולכת וקרבה. יש גבול לכל תעלול!

"לא ילך, כל הקשקוש הזה. אתה לא קולט עם מי יש לך עסק! היהודים שלך יעדיפו לקפוץ לאש ולא לחלל את השבת. הם ימולו את הבנים ויסקלו אתם גם יחד. הם יברחו אל המערות וילמדו שם תורה. הם יספגו מכות מוות ולא יגישו 'דבר אחר' לפיהם. אתה הולך להפסיד כאן, בגדול!"

"זה לא יתכן!" ניסה אנטיוכוס להגן על שארית כבודו המעור. "אף אומה לא תוכל להחזיק מעמד בגזירות שכאלה. החיילים שלי אכזריים מאין כמותם. ליהודים אין שום סיכוי."

"לך אין סיכוי" גיחך האיש ללא מורא. "על חנה ושבעת בניה- שמעת?"

"לא. מי אלה?"

"אה, אתה עוד תכיר אותם. וגם את מתיהו, ואת יהודה המכבי, ואת כל אותם יהודים שימשיכו לדבוק באלוקים שלהם במסירות נפש."

"אני אשמיד את כולם, עד האחרון!" התקצף אנטיוכוס. "אני אעלה על ירושלים עם צבא אדיר של פילים, ואמחק אותה מעל פני האדמה!"

מיטב המומחים בישראל זמינים לשירותכם במרפאות החוץ והמכונים

כירורגיה



77100459  
מילר CHANI

- כירורגיה כללית**  
ד"ר משה קולר  
מנהל המחלקה והמרפאה הכירורגית. מבכיר הכירורגים בישראל. לשעבר סגן מנהל מחלקה כירורגית ומנהל היחידה לכירורגיה קולורקטלית בבית"ח 'שיבא' תל השומר. התמחות בבית חולים הר סיני בני-יורק ובבית חולים סנט מרק בלונדון.  
**תחומי המרפאה:** סכלול בעיות ניתוחיים כירורגיים.
- כירורגיה כללית**  
ד"ר מיכאל בלכר  
סיים התמחות בבית חולים וולפסון. מתמחה בכירורגיה כללית, פרונקולוגיה, ניתוחי בטן בפרוסקופיה, תחומי בריאות האישה.  
**ד"ר נדב שרון**  
סיים התמחות בכירורגיה בארה"ב. מומחה לכירורגיה כללית ובניתוחי ורידים בגפיים התחתונות.  
**תחומי המרפאה:** מכלול בעיות ניתוחיים כירורגיים.
- כירורגיה נשים**  
ד"ר דפנה וינשטיין  
מנהלת מרפאת כירורגית נשים במרכז הרפואי מעיני הישועה. מומחית בכירורגיה נשים. משמשת כרופא כירורגית כללית כולל כירורגית נשים, בקופ"ח מכבי, מאומדת ולאומית.  
**תחומי המרפאה:** אבחון וטיפול מחלות נשים
- פרוקטולוגיה**  
ד"ר יצחק ביר  
מומחה בכירורגיה, מנתח קולו-פרוקטולוגי, לשעבר מנהל השירות הפרוקטולוגי בקופ"ח כללית ומנהל היחידה הפרוקטולוגית במרכז הרפואי שרון בפ"ת.  
**תחומי המרפאה:** מכלול בעיות פרוקטולוגיות ודרכי מעיים התחתונות.

ועוד 42 מרפאות ומכונים נגישים וזמינים:

**מרפאות חוץ:** אנדוקרינולוגיה וסוכרת | אנדוקרינולוגיה ילדים | אונקולוגיה | אורולוגיה | אורולוגיה ילדים | אורוגינקולוגיה | אורתופדיה: כללית, טראומה והחלפת מפרקים, ילדים, פגיעות ספורט וארתרוסקופיה, כף יד, כף רגל, ברכים, אורטוקוין | אף אוזן גרון | גינקולוגיה | היחידה להתפתחות הילד | כאב | הריון בסיכון | ריאומטולוגיה | טרום ניתוח מילדותי, גניקולוגי, כירורגי | ילודים | יתר לחץ דם | כירורגיה כללית | כירורגיה נשים | כלי דם | נירולוגיה מבוגרים | נירולוגיה ילדים | נפרולוגיה | פגים | פזיותרפיה רצפת-אגן | פרוקטולוגיה | קרדיולוגיה מבוגרים | קרדיולוגיה ילדים.

**מכונים:** C.T | אלטרסאונד | גסטראנטרולוגיה | דיאליזה | מכון הלב | ממוגרפיה | מיפוי לב | רדיולוגיה אבחנתית ופולשנית | רנטגן | רפואה גרעינית ומיפוי עצמות.

מרפאות החוץ של מעיני הישועה:  
• קיצור זמני המתנה • התחייבות (טופו 17) של כל קופות החולים • ביקור פרטי אצל רופא 300-50 ט' בלבד  
מוקד זימון תורים מהיר למרפאות החוץ 24 שעות ביממה: 03-577-1188



מרכז רפואי מעיני הישועה

מעני הישועה מקצוענים גם לכם.

לפרטים נוספים 03-577-1111 | רחוב הרב פוברסקי 17, בני ברק | www.mymc.co.il

בס"ד

**מחרוזת**  
ססף | גלדפילד | פנזים | שטנזים

מביעים הערכה, מוקירים תודה.

אהבת ישראל 14, קומה 7, 052-7153580  
שעות פתיחה: א' - ד' 20:30 - 22:30

בס"ד

גוגול 052-7613380

וורי ניס, נעים להוקיר:  
חנות שהיא פשוט מתנה  
לאלה שמבקשים לתת מכל הלב...  
מבחר ענק של מתנות מקוריות ואביזרי נוי מיוחדים  
לכל מטרה, לכל אירוע, לכל טעם וסגנון.  
**והסטייל - במתנה!**

**Very nice**

מתנות • חפצי נוי • עיצובים

מיכאל 2 חיפה • 052-7613380

**בית מרקחת**  
Pharmacy / Аптека



שירות אישי, לבריאות!

הרצל 57, חיפה. טל. 04-6669192/3  
שעות פתיחה: א'-ה' 8:30-19:00, ו' 8:30-14:00



## מגוון סדנאות לאורח חיים בריא

מאוחדת בחיפה שמחה להזמינכם  
להשתתף במגוון סדנאות במרפאת ארלוזורוב

סדנאות שתפתחנה בקרוב  
סדנת הרזיה לנשים ונערות,  
סדנת גמילה מעישון, סדנת סוכרת

התעמלות נשים  
התעמלות גברים  
התעמלות לנערות

### פרטים והרשמה

מרפאת ארלוזורוב, רח' ארלוזורוב 11, חיפה, טלפון: 04-8621515